

ogsaa angaar mindreaarige Personer, der sættes under det Tilsyn, som denne Paragraf byder. Saa henviser man til § 2 og siger: Er det ikke urimeligt, at naar en myndig Mand vil være Lærling hos en Person, det ved Dom er funden skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Gændling, forbydes det ham? Naar han vil det, hvorfor maa han saa ikke have Lov dertil? Man maa imidlertid blot være paa det Reene med: Hvem ere de myndige Mænd, der her er Tale om? Det er dem, man ellers kalder unge Mennesker paa 18—19 Aar, der er ikke Tale om, at myndige skulde betyde fuldmyndige; det er nok, at de ere over 18 Aar. Er der nu Nogetsomhelst i Veien for, at Lovgiveren siger til et saadant ungt Menneske: Saa i Være hos hvem, Du vil, kun ikke hos Personer, der ikke kunne ventes at ville lære Dig noget Godt! Seg finder altsaa ikke nogen Grund til at have en saa umaadelig Respekt for disse „myndige“ Mennesker, som man med en vis Styrke fremhæver, fordi det jo kun er unge Mennesker paa 18—19 Aar, der her er Tale om, og som det forekommer mig, at Lovgiveren ikke behøver at have i den Grad Respekt for, at den ikke skulde kunne paalægge dem ikke at gaa i Være hos slige straffede Personer. Hvis man virkelig vil sige: „Saadan en 18-aarig myndig Person bør man ikke binde ved Lovbestemmelser; han maa nyde sin fulde Kontraktfrihed“, vil jeg dog spørge ærede Medlemmer, hvorledes de kunne forsvare at behandle en fuldmyndig Mester saaledes, som han behandles i denne Lov. Overlader man til ham at se at søge sine Lærlinge, som han kan bedst? Nei, man siger: Vil Du aflutte Kontrakt med en Lærling, skal det ske paa den Maade, med det Indhold o. s. v., kort sagt, man binder ogsaa ham, hvorfor skulde man saa have nogensomhelst Betænkelighed ved at sige det Samme til den Lærling, som end ikke er fuldmyndig, men kun er 18—19 Aar, hvad jeg anser for det Spøieste, der kan være Tale om, Med andre Ord, min Opfattelse er den, at det er fuldkommen rigtigt, at dette Forslag gjælder ikke blot for Personer under 18 Aar, der indtræde som Lærlinge, men ogsaa for Personer over 18 Aar, og saa haaber jeg, at endogsaa det ærede 1ste Medlem for 10de Kreds vil være enig subsidiært deri, at det idetmindste finder Anvendelse paa mindreaarige Personer. Det har jo det ærede Medlem selv udtalt, at Forslaget i det Spøieste kan finde Anvendelse paa mindreaarige Personer, og det mener jeg, man under alle Omstændigheder maa være enig om, idet det slet ikke vil være disse Personers Være eller Verdighed for nær, at man siger til dem: naar I ville være Lærlinge, maa I underkaste Eder de og de Regler! Selv om man altsaa antager, at en 20aarig Mand slutter Kontrakt paa 5 Aar, er han dog ikke fuldmyndig, for han ophører at være Lærling, og jeg ser ikke nogetsomhelst Krænkelende i, at han underkastes

Lovens Regler saalænge. Altsaa, at det er Meningen, at Forslaget skal anvendes paa Mindreaarige, finder jeg ogsaa bestyrket ved Udtrykket i § 2, hvor det hedder: „umyndig eller mindreaarig Pige som Lærling“ samt ligeledes ved det Endringsforslag, som var stillet af to ærede Medlemmer, og fremdeles ved Reglen i § 11, hvor der tales om: „en umyndig eller mindreaarig Pige“. Der tales altsaa om mindreaarige kvindelige Lærlinge; men disse have jo den samme personlige Myndighed som de mandlige Lærlinge, og kan man altsaa underkaste dem Indstrænkninger, hvorfor skulde man saa ikke kunne gjøre dette ogsaa med Hensyn til de mandlige? Dette er altsaa Udgangspunktet; der er Intetsomhelst i Veien for, at det finder Anvendelse baade paa Mindreaarige og Umyndige. Men, vil man da maaste sige: naar Manden nu er fuldmyndig, er det saa ikke urimeligt at lade Loven finde Anvendelse ogsaa paa ham? Naar f. Ex. — som det blev anført — to gamle Mænd kontrahere, naar en affebiget Kapitaen vil lære at være Fotograf eller Træskomager, er det saa ikke urimeligt at lade Loven finde Anvendelse paa dem? Hertil vil jeg svare, at saadanne Overenskomster vilde under ingen Omstændigheder falde ind under Loven, fordi de ikke ville være Lærekontrakter. Man maa jo nemlig huske paa, at en Lærekontrakt er en eiendommelig Overenskomst, som ikke blot gaar ud paa, at den ene skal lære den anden Noget, men tillige paa, at Bederlaget skal erlægges derigjennem, at den Vedkommende fungerer som Medhjælper i Mesterens Forretning. Det er det Eiendommelige ved en Lærekontrakt; men jeg antager dog ikke, at f. Ex. en affebiget Kapitaen, naar han vil lære at være Fotograf eller Træskomager, just skulde ville forpligte sig til Gjengjæld at fungere som Medhjælper i Mesterens Atelier i en vis Tid; men dette vilde i hvert Fald være en nødvendig Betingelse for, at Forholdet kunde falde ind under Begrebet Lærekontrakt. Mesteren faar i Reglen en vis Sum som Bederlag, og en saadan kontant Forretning vil i Almindelighed ikke falde ind under Lærlingekontrakter. Altsaa, selv i de Tilfælde, hvor der er Tale om, at fuldmyndige Mænd indtræde i et saadant Forhold, vil Overenskomsten falde udenfor Loven, fordi Forholdet ikke vil være et Lærlingeforhold. Vil man imidlertid endelig gjøre en Undtagelse for de fuldmyndiges Vedkommende, saa kan man jo gjøre det, men jeg for mit Vedkommende har overveiet dette, og det forekommer mig, at det vilde være en underlig Forudsætning i en Lov at tænke sig, at en saadan fuldmyndig, 25aarig Mand skulde indtræde som Lærling. Vil man imidlertid gjøre en Undtagelse i saa Henseende, saa er der jo, som sagt, Intet til Hinder derfor; kun forekommer det mig givet, at man da ikke maa drage Grændsen ved 18 Aars Alderen, men at man ogsaa maa tage de Mindreaarige med